

Vorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag tot vaststelling van minimumloon (Genève 1928).

226. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De elfde Internationale Arbeidsconferentie, welke van 30 Mei tot 16 Juni 1928 te Genève gehouden werd en waaraan ook Nederland deelnam, stelde een ontwerp-verdrag vast¹⁾ betreffende de invoering of de handhaving van methoden tot vaststelling van minimumloon benevens een aanbeveling betreffende de toepassing van de methoden van vaststelling van minimumloon.

Bedoeld ontwerp-verdrag wordt in verband met het voorschrift van artikel 405, lid 5, van het Vredesverdrag van Versailles hierbij voorgelegd aan de Staten-Generaal.

Sinds geruimen tijd is hier te lande in voorbereiding een wettelijke regeling, welke ten doel heeft de bestrijding der misstanden in de huisindustrie en waarbij als voornaamste middel daartoe de vaststelling van minimumloon voor huisarbeid zal worden mogelijk gemaakt. Een daartoe strekkend voorontwerp van wet is door den ambtsvoorganger van den eerstondergeteekende aan den Hoogen Raad van Arbeid om advies toegezonden, terwijl een aantal afdrukken daarvan ter griffie van de Tweede Kamer is neergelegd ter kennisneming van de leden.

Het onderhavige ontwerp-verdrag, hoewel niet tot de huisindustrie beperkt, zal daarop vooral toepassing vinden en zal er dus toe bijdragen, dat de bestrijding van de misstanden in de huisindustrie door middel van de vaststelling van minimumloon in een aantal landen, die nog geen wettelijke regeling op dit punt hebben, ter hand genomen wordt. Ook indirect is hiervan uit sociaal oogpunt een gunstig gevolg te verwachten, daar zodoende de internationale concurrentie door middel van ongunstige arbeidsvoorwaarden ingeperkt wordt.

Het wil den ondergeteekenden daarom voorkomen, dat er alleszins termen bestaan om tot het ontwerp-verdrag toe te treden.

Artikel 1 van het ontwerp-verdrag legt op elk lid, dat het verdrag bekrachtigt, de verplichting om in te voeren of te handhaven methoden, welke het mogelijk maken om minimumloon vast te stellen voor de arbeiders werkzaam in industrieën²⁾ of takken van industrieën (en in het bijzonder in de huisindustrie) waar geen doeltreffend stelsel voor de vaststelling van loonen door collectief contract of anderszins bestaat, en waarin de loonen buitengewoon laag zijn.

Het tweede lid van artikel 1 bevat een definitie van het begrip „industrie”, waardoor wel de industrie en de handel, niet de mijnbouw en de landbouw er onder zullen vallen.

Artikel 2 laat de vrijheid aan het lid, dat het verdrag bekrachtigt, om na raadpleging van de werkgevers- en arbeidersorganisaties, indien die voor de betrokken industrie of tak van industrie bestaan, te beslissen op welke industrieën of takken van industrieën en in het bijzonder op welke huisindustrieën of welke takken van huisindustrie, de methoden tot vaststelling van minimumloon, als bedoeld bij artikel 1, toegepast zullen worden.

Aangezien de eerstondergeteekende een wettelijke regeling der minimumloon buiten de huisindustrie voor ons land ongewenscht acht, kan zich in verband met den tekst van artikel 1, waarin naast de industrieën in het algemeen, de huisindustrieën in het bijzonder genoemd worden, de vraag voordoen, of Nederland zijn uit een eventuele ratificatie voortvloeiende verplichtingen nakomt, indien een wettelijke regeling getroffen wordt, welke alleen de vaststelling van minimumloon voor de huisindustrie mogelijk maakt.

Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van het onderhavige ontwerp-verdrag heeft men te Genève getracht een tekst samen te stellen, die het eenerzijds dien landen, die een regeling der minimumloon uitsluitend willen beperken tot de huisindustrie, anderzijds den landen, die een zoodanige regeling

1) Een exemplaar van het ontwerp-verdrag en van de aanbeveling is ter griffie neergelegd, ter inzage van de leden.

2) Fransche tekst „dans des industries”. Engelsche tekst „in certain of the trades”.

gewenscht achten voor alle industrieën, mogelijk zoude maken tot ratificatie over te gaan. De onderhavige tekst is daarvan het uitvloeisel en bedoelt uitdrukking te geven aan de opvatting, dat de verplichting van een Staat, die ratificeert, beschouwd moet worden te zijn nagekomen, wanneer hij methoden voor de vaststelling van minimumloon invoert of handhaaft, ook, indien die methoden slechts gelden voor bepaalde industrieën of takken van industrie, waarin geen collectieve contracten bestaan en waarin de loonen buitengewoon laag zijn. In dit licht moeten de woorden „en in het bijzonder in de huisindustrie” bezien worden.

Gezien het vorenstaande zijn ondergeteekenden van oordeel, dat al wordt in ons land een wettelijke regeling betreffende de minimumloon beperkt tot de huisindustrie, daarmede niet in strijd met het onderhavige ontwerp-verdrag gehandeld wordt, zoodat er op dien grond geen bezwaar bestaat om te zijner tijd tot het bedoelde verdrag toe te treden.

Het ontwerp-verdrag laat voorts (art. 3) vrijheid ten aanzien van het bepalen van de methoden van vaststelling der minimumloon. Wel stelt het eenige voorwaarden, t. w. het hooren van de vertegenwoordigers der belanghebbende werkgevers en arbeiders en het deelnemen van de werkgevers en de arbeiders aan de uitvoering. Bovendien moeten de vastgestelde minimumloon bindend zijn voor de betrokken werkgevers en arbeiders.

Artikel 4 regelt de contrôle, terwijl artikel 5 bepalingen inhoudt omtrent het doen van opgaven aan het Internationaal Arbeidsbureau.

Het voorontwerp-Huisarbeitswet, dat thans bij den Hoogen Raad van Arbeid in behandeling is, stelt zich op de basis van het onderhavige ontwerp-verdrag en bevat de regelingen, welke dat verdrag vereischt.

In verband met het feit, dat een Huisarbeitswet nog tot stand moet komen, wordt voorgesteld aan de Kroon de bevoegdheid voor te behouden te zijner tijd tot het ontwerp-verdrag toe te treden. Het ontwerp-verdrag bevat, in tegenstelling met vorige ontwerp-verdragen, niet meer de bepaling, dat ieder lid van de Internationale Arbeidsorganisatie, dat het verdrag bekrachtigt, zich verbindt om het toe te passen ten aanzien van de koloniën en bezittingen, die geen volkomen zelfbestuur hebben, onder een tweetal voorbeelden, t. w.:

1°. dat het verdrag niet onuitvoerbaar zij ten gevolge van de plaatselijke omstandigheden;

2°. dat de wijzigingen, die noodzakelijk zijn om het verdrag te doen aanpassen aan de plaatselijke omstandigheden, daarin mogen worden aangebracht.

Dit neemt niet weg, dat hetgeen bedoelde bepaling, welke zuiver een herhaling was van hetgeen artikel 421 van het Vredesverdrag van Versailles reeds inhoudt, bevatte, ook ten aanzien van dit ontwerp-verdrag geldt. Te zijner tijd zal een nadere beslissing genomen worden ten aanzien van de toepassing van het onderhavige ontwerp-verdrag op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.

Een Nederlandsche vertaling van het ontwerp-verdrag is hierbij gevoegd.

Met betrekking tot de door de Arbeidsconferentie aangenomen aanbeveling zal een nota aan de Staten-Generaal gezonden worden.

Een beknopt verslag van de Conferentie is als bijvoegsel van aflevering 7, jaargang 1928, van het *Maandschrift van het Centraal Bureau voor de Statistiek* verschenen.

*De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,*

T. J. VERSCHUUR.

*De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.*

*De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.*

BIJLAGE VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING.

ONTWERP-VERDRAG BETREFFENDE DE INVOERING OF DE HANDHAVING VAN METHODEN TOT VASTSTELLING VAN MINIMUMLOONEN.

De Algemeene Conferentie van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond, door den Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 30 Mei 1928, in hare elfde zitting, besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende methoden van vaststelling van minimumloonen, welk onderwerp het eerste punt van de agenda der zitting is, en besloten hebbende, dat deze voorstellen den vorm zullen aannemen van een ontwerp van een internationaal verdrag,

neemt heden, den 16 Juni 1928, het volgende ontwerp-verdrag aan, ter bekrachtiging door de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, zulks overeenkomstig de bepalingen van deel XIII van het Verdrag van Versailles en van de overeenkomstige deelen der andere Vredesverdragen:

Artikel 1.

Elk lid van de Internationale Organisatie van den Arbeid, dat dit verdrag bekrachtigt, verbindt zich om in te voeren of te handhaven methoden, welke het mogelijk maken om minimumloonen vast te stellen voor de arbeiders, werkzaam in industrieën of takken van industrie (en in het bijzonder in de huisindustrie), waarin geen doeltreffend stelsel voor de vaststelling van loonen door collectief contract of anderszins bestaat, en waarin de loonen buitengewoon laag zijn.

Onder „industrieën” worden voor de toepassing van dit verdrag verstaan zoowel de industrie als de handel.

Artikel 2.

Elk lid, dat dit verdrag bekrachtigt, is vrij om na raadpleging van de werkgevers- en arbeidersorganisaties, indien die voor de betrokken industrie of tak van industrie bestaan, te beslissen, op welke industrieën of takken van industrie en in 't bijzonder op welke huisindustrieën of welke takken van huisindustrie de methoden tot vaststelling van minimumloonen, als bedoeld bij artikel 1, toegepast zullen worden.

Artikel 3.

Elk lid, dat dit verdrag bekrachtigt, is vrij in het bepalen van de methode van vaststelling van minimumloonen, zoo ook in de wijze van toepassing daarvan, behoudens dat:

1°. voordat tot toepassing dier methoden op een industrie of een bepaalden tak van een industrie wordt overgegaan, de vertegenwoordigers van de betrokken werkgevers en arbeiders geraadpleegd moeten worden, daaronder begrepen de vertegenwoordigers van hunne onderscheidene organisaties, indien zulke organisaties bestaan, zoomede alle andere personen, die in het bijzonder op dit punt deskundig zijn door hun beroep of hun werkzaamheden en tot wie de bevoegde autoriteit het wenschelijk acht zich te wenden;

2°. de betrokken werkgevers en arbeiders deel moeten hebben aan de toepassing van die methoden op de wijze en in de mate, welke de nationale wet zal bepalen, echter in elk geval in gelijken getale en op voet van gelijkheid;

3°. de vastgestelde minimumloonen zoowel voor de betrokken werkgevers als voor de arbeiders bindend zijn; zij zullen noch bij individueele overeenkomsten door hen kunnen worden verlaagd, noch bij collectieve overeenkomsten, tenzij krachtens algemeene of bijzondere machtiging van de bevoegde autoriteit.

Artikel 4.

Elk lid, dat dit verdrag bekrachtigt, moet de noodige maatregelen nemen, door middel van de instelling van een systeem van controle en waarborgen, opdat eenerzijds de betrokken werkgevers en arbeiders kennis krijgen van de geldende minimumloonen en anderzijds de loonen, die inderdaad betaald worden, niet lager zijn dan de minimumloonen, die van toepassing zijn.

Elke arbeider, voor wien de vastgestelde minimumloonen gelden en die loon ontvangen heeft lager dan het vastgestelde minimum, moet het recht hebben, om langs gerechtelijken of anderen wettelijken weg het bedrag van het loon, dat hem nog verschuldigd is, in te vorderen binnen een termijn, die vastgesteld kan worden door de nationale wet.

Artikel 5.

Elk lid, dat dit verdrag bekrachtigt, moet elk jaar aan het Internationaal Arbeidsbureau eene algemeene opgave doen van de industrieën of takken van industrie, waarop de methoden van vaststelling van minimumloonen toegepast zijn, en moet aangeven de wijzen van toepassing van de methoden, zoo ook de resultaten. Die opgave moet summierere gegevens bevatten omtrent het aantal arbeiders, dat bij benadering valt onder de regeling, de hoogte van de vastgestelde loonen en — zoo noodig — de andere belangrijkste maatregelen betreffende de minimumloonen.

Artikel 6.

De officieele bekrachtigingen van dit verdrag, overeenkomstig het bepaalde in deel XIII van het Verdrag van Versailles en de overeenkomstige deelen van de andere Vredesverdragen, zullen worden medegedeeld aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond en door hem worden ingeschreven.

Artikel 7.

Dit verdrag zal slechts verbindend zijn voor de leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid, die hunne bekrachtiging door den Secretaris-Generaal hebben doen inschrijven.

Voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag tot vaststelling van minimumloon (Genève 1928).

Het zal van kracht worden twaalf maanden, nadat de bekrachtigingen van twee leden door den Secretaris-Generaal zullen zijn ingeschreven.

Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere leden in werking treden twaalf maanden na den datum, waarop de bekrachtiging van dat lid door het Secretariaat zal zijn ingeschreven.

Artikel 8.

Zoodra de bekrachtigingen van twee leden der Internationale Organisatie van den Arbeid door het Secretariaat zijn ingeschreven, zal de Secretaris-Generaal van den Volkenbond van dit feit mededeeling doen aan alle leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid. Hij zal hen eveneens in kennis stellen met de inschrijvingen van de bekrachtigingen, die hem later door andere leden der Organisatie zullen worden medegedeeld.

Artikel 9.

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na den datum, waarop dit verdrag van kracht begint te worden, zulks bij eene verklaring, toegezonden aan den Secretaris-Generaal van den

Volkenbond en door dezen in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar, nadat zij door het Secretariaat is ingeschreven.

Ieder lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, dat binnen den termijn van een jaar na verloop van den termijn van tien jaar, bedoeld in het vorig lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging, voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwen termijn van vijf jaren gebonden zijn en zal in het vervolg dit verdrag kunnen opzeggen na verloop van elken termijn van vijf jaren onder de voorwaarde, bedoeld in dit artikel.

Artikel 10.

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau moet, ten minste eenmaal in de tien jaren, aan de Algemeene Conferentie een verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en zal vaststellen, of het wenschelijk is de herziening of wijziging van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 11.

Zoowel de Fransche als de Engelsche tekst van dit verdrag is authentiek.

